

#59

NÁDLER István

NÁDLER ISTVÁN (1938)

Fekete | Black, 1997

Olaj, vászon | Oil on canvas, 200x150 cm
Jelezve hátoldalon | Signed on the reverse: Nádler István Fekete 1997

Kezdő ár | Starting price: 7 000 000 Ft | 19 178 EUR

Becsérték: 12 000 000 - 16 000 000 Ft

Estimate: 32 877 - 43 836 EUR

PROVENIENCIA | PROVENANCE:

| egykor Christina Hoffman gyűjteményében, Ausztria

KIÁLLÍTVA | EXHIBITED:

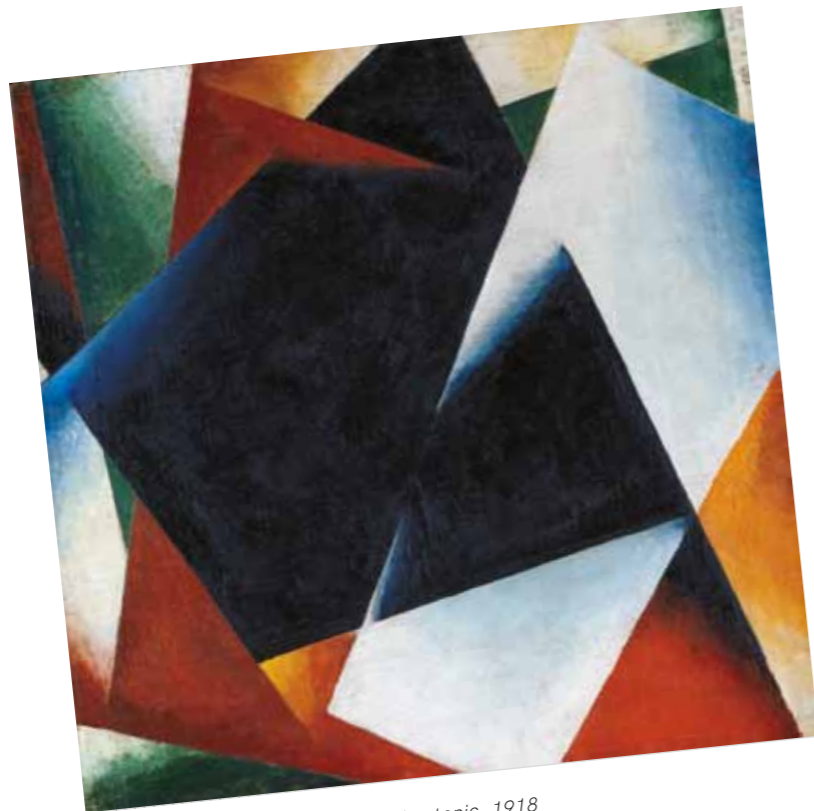
| Háború utáni non-figuratív és absztrakt művészet.

Virág Judit Galéria, Budapest, 2019. május 24. - 2019. június 29.

1. Kazimir Malevics: Sárga Paralelogramma
fehér alapon, 1917-1918
Stedelijk Museum, Amsterdam

2. Liubov Popova: Painterly Architectonic, 1918
Museo Nacional Thyssen-Bornemisza, Madrid

Az 1990-es évek elején Nádler István *Budapest-Feketebács* című kiállítása összefoglalta a művész előző évtizedben megalkotott munkásságát. A kiállításon megjelent az ismételt felbukkanó malevicsi motívum, a korábbi Niké-motívumhoz való visszanyúlás, az élénk színek változatos használata, illetve tájélményeinek (Feketebács, Firenze, Róma) feldolgozása is. A kilencvenes évek Nádler művészetében kiteljesedett, de már a nyolcvanas években is megfigyelhető egyfajta változás a művész munkáin. Ekkor az improvizációra, intuíciókra, valamint az új tapasztalatokra válaszoló gyors reakciók frissességének megtartására törekedett.¹

Nádler 1984-ben talált rá Kazimir Malevics *Sárga Paralelogramma* című szuprematista festményére. Bár Malevics művészete korábban is hatott rá, és régebbi munkáitól egészen a késői alkotásokig végigkísérte; ettől

kezdve a művész sorozatosan feldolgozta és újraértelmezte a motívumot.²

1996 nyarán új képsorozat kidolgozásába kezdett. Egyrészt felidézte geometrikus-strukturális korszakát, ugyanakkor egy radikális és szokatlan többrétűséget jelenített meg. Új színben tűntette fel szuprematista eszköztárát. Ugyanakkor megmaradtak a művészre jellemző historikus, saját történeteire, utazásaira, emellett a kollektív művészettörténetre vonatkoztatott referenciái. Nádler voltaképp újraértelmezte a geometrikus-strukturális korszakára jellemző elemeket, motívumokat, és egyfajta referenciaként dolgozta fel a saját műveit.³ „A művész most megkísérel szintézist teremteni a geometrikus-absztrakt és lírai-geztusszerű, pszichologizáló önábrázolási stratégiák között. Új képei többrétűsége egy új, Nádler egész eddigi életművében még nem tapasztalt vonatkoztatási rendszerre utal,

miközben "saját" motívumát, amely egyébként még mindig a Malevics-értelmezésből fakad, elidegeníti, és - funkcióját tekintve - különös tárggyá alakítja át"⁴ - fogalmazott Hegyi Lóránd Nádler átalakuló művészeti nyelvezetéről.

A most aukcióra kerülő monumentális *Fekete, 1997* nélkülözhetetlen és egyedülálló festmény a művész ezen időszakából. A fehér háttéren megjelenő malevicsi motívum újraértelmezéseként vélhető fekete paralelogrammát domináns, vibráló színekből álló (narancs, vörös, kék) szegély veszi körbe. Munkamódszerére mindig is jellemző volt két ellentétes eszköz - a tervszerű és a spontán - ötvözése: Nádler ezen festményen is egy geometriai alapformát egy intuitív, dinamikus festészeti gesztussal egészítette ki. A festmény kiemelkedő darabja Nádler önreflektív, kilencvenes évekbeli alkotásainak.

ERDÉLYI REBEKA

¹ Hegyi Lóránd: Nádler István. Műcsarnok, Budapest, 2001, 117. o.
² Hegyi Lóránd: Nádler István. Műcsarnok, Budapest, 2001, 129. o.
³ Hegyi Lóránd: Nádler István. Műcsarnok, Budapest, 2001, 257. o.
⁴ Hegyi Lóránd: Nádler István. Műcsarnok, Budapest, 2001, 257. o.

